

FOTO: BOGORSTRA

FOTO: MARTIN FALOUS

KONCERT

► Již coby etablovaný skladatel se jeden z průkopníků minimalismu Steve Reich v roce 1981 poprvé obrátil k židovské tradici. V kuse pro čtyři ženské hlasy *Tehillim* zhudebnil na hebrejské texty části čtyř starozákonních žalmů. Šlo o dílo mimořádně osobní, Reich v něm zkoumá nově nalezený vztah ke svému židovskému původu a judaismu. I proto *Tehillim* působí ve srovnání s jeho ranější tvorbou hudebně o poznání méně radikálně. Skladbu v rámci brněnského Velikonočního festivalu duchovní hudby představí Brno Contemporary Orchestra pod vedením dirigenta Pavla Šnajdra.

Steve Reich: Tehillim
Kostel J. A. Komenského,
Brno, 5. 4.

VÝSTAVA

► Šedesátiny v průběhu své výstavy oslaví jeden z nejuspěšnějších autodidaktů v dějinách českého umění, jehož svorně milují sochaři, malíři, tvůrci videoartu, performeré, conceptualisté a vůbec všichni. Pro Petra Novotného nyní Jiří Kovanda vytvořil nové překližkové objekty, které kombinuje se staršími pracemi. „Mám doma krabici od bot plnou pozvánek na výstavy z devadesátých let. Nevím ani, proč jsem je tehdy do té krabice dával. Nejspíš jsem tu-

žil, že se budou časem hodit... Beru je tedy z té krabice jednu po druhé tak, jak jsou v ní uloženy, a dělám z nich dvojice, trojice... Vůbec ne podle autorů, ale čistě podle toho, jak vypadají, co je na nich. Aby z jejich setkání mohlo ještě něco vzejít. Nikdy není pozdě,“ uvádí k výstavě její autor.

Jiří Kovanda: Sto pozvánek,
Galerie Petr Novotný,
Praha, 3. 4.–9. 5.

DIVADELNÍ PREMIÉRA

► Nikoli celorepublikovou, ale ostravskou premiéru si během týdne odbude soubor nového cirkusu Cirk La Putyka. V sálu Gong v rekonstruovaném areálu Dolních Vítkovic předvede všechna svá čtyři představení. *La Putyku*, v níž pro pivní púllitry přestávají platit fyzikální zákony, *Up End Down*, v němž se vzpomíná při vzletech a pádech, *Slapstick Sonatu*, kde k akrobatickým

kouskům vyhrává Mozart, a zbrusu nový *Risk*, ve kterém vystupují i hosté ze zahraničí.
Cirk La Putyka v Ostravě
Gong, Ostrava, 30. 3.–9. 4.

TELEVIZE

► Většina filmů podle počítačových her naprosto selhává v přenesení atmosféry, kterou tyto hry poskytují, navíc se často i dějově odchyľují od předloh. Dosud zřejmě nejvčetněji dopadla adaptace japonské „survival hororové“ série, kterou v Hollywoodu režíroval Francouz Christophe Gans podle scénáře Rogera Avaryho (spoluautora *Pulp Fiction*). Příběh popisuje pátrání mladé matky Rose, která má smrtelně nemocnou dcerku a vydá se za starou léčitelkou. Zabloudí přitom do opuštěného městečka Silent Hill a propadne se do jakési temné paralelní dimenze plné démonů.

Silent Hill: Nova
Cinéma, 5. 4., 21.50

FOTO: IMDB

COOLCULTURA

Dobré pro oko

Veliké noce jsou za námi a s nimi bohužel i jedna nádherná výstava. Malíř Patrik Hábl pro postní období zcela proměnil atmosféru Nejsvětějšího Salvátora u Karlova mostu, kde je už nějaký čas zvykem během Popelce dát kostel k dispozici současným umělcům k duchovně-výtvarné intervenci. Konkrétně od roku 2009 v rámci akce Popelec umělců.

Projekt navazuje na zvyk, který se v Čechách moc neuchytil, a síce zakrývání obrazů v chrámech při čtyřicetidenním čekání na Kristovo ukřížování a následné vzkříšení. V Salvátoru se k téhle tradici hlásí, přičemž nechávají výtvarníkům volnou ruku, jak takové zakrývání pojmu.

Hábl na to šel radikálně. Všech patnáct obrazů v kostele nahradil vlastními plátny, jež umístil do původních rámu. Barvitě barokní výjevy starých mistrů tak vystřídaly černo-zlaté abstraktní kompozice sedmatřicetiletého autora, který je vytvořil otiskem válce s nanesenou barvou. Vlastně jsou to jakési monotypy, jejichž podobu do značné míry utvářela náhoda, tak jak se chtělo či nechtělo barvě obtisknout na podklad.

Autor těchto rádků takhle citlivý zásah do sakrálního prostoru zažil snad jen před dvěma lety, kdy Anish Kapoor v benátské bazilice sv. Jiří vytvořil instalaci z dýmu spirálovitě stoupajícího ke stropu chrámu. S tím rozdílem, že kvůli špatně zvolené technologii si návštěvník musel dým spíš představovat, než že by ho reálně viděl, zatímco Háblovy obrazy u Salvátora opravdu nešlo přehlédnout.

O Bílé sobotě se původní plátna znovu vrátila na svá po staletí obvyklá místa, tak jak se ve stejný den zvony všech kostelů vrátily ze svého výletu do Říma. Kdo nestihl Háblův akcí vidět, nemusí být zas tak smutný, příští rok bude Popelec umělců určitě také stát za to. A navíc, ono to baroko taky není špatné pro oko.

JAN H. VITVAR

